

Skarga wniesiona dnia 6 sierpnia 2004 r. przez F przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-324/04)

(2004/C 300/83)

(Język postępowania: francuski)

Dnia 6 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich przez F zamieszkałego w Rhode St Genèse (Belgia), reprezentowanego przez Erica Boigelota, adwokata.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji PMO2 (Biuro administracji i rozliczania uprawnień indywidualnych – wynagrodzenie, misje, eksperci) z dnia 8 stycznia 2004 r. ustalającej warunki pierwszego ściągnięcia kwot nienależnie pobranych przez skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO1 (Biuro administracji i rozliczania uprawnień indywidualnych – administracja indywidualnych uprawnień pieniężnych) z dnia 18 listopada 2003 r. anulującej dodatek zagraniczny za rozłąkę wypłacany wcześniej skarżącemu;
- stwierdzenie nieważności decyzji PMO2 z dnia 9 lutego 2004 r. ustalającej warunki ściągnięcia kwot nienależnie pobranych przez skarżącego;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 2 lipca 2004 r. doręczonej skarżącemu dnia 7 lipca 2004 r. w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną przez skarżącego;
- stwierdzenie nieważności jakiegokolwiek późniejszego i/lub odnoszącego się do tych decyzji aktu, który podjęty by został po wniesieniu skargi;
- orzeczenie zwrotu wszystkich kwot, które zostały i/lub będą potrącone z wynagrodzenia skarżącego poczynawszy od lutego 2004 r. powiększonych o odsetki w wysokości 5,25 % naliczane od dnia wniesienia skargi,
- przyznanie skarżącemu za szkody moralne kwoty ocenionej ex aequo et bono na kwotę 3000 euro tytułem zadośćuczynienia, z zastrzeżeniem jego podwyższenia w toku postępowania;
- obciążenie we wszystkich wypadkach strony pozwanej kosztami postępowania, włączając w to koszty i honoraria doradcy konsultowanego przez skarżącego przed wniesieniem skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wstąpił do służby w Komisji w dniu 16 września 1987 r. Początkowo pracował w Luksemburgu, a od 1 kwietnia 1989 r. pracuje w Brukseli. Skarżącemu wypłacano dodatek zagraniczny za rozłąkę zarówno w Luksemburgu jak i w Brukseli.

Zaskarżonymi decyzjami Komisja anulowała ten dodatek z mocą wsteczną od przeniesienia skarżącego do Brukseli, po tym jak stwierdzono, że skarżący mieszkał i pracował w Brukseli w odpowiednim okresie referencyjnym od dnia 16 marca 1982 r. do dnia 15 marca 1987 r. Komisja ustaliła także warunki zwrotu kwot nienależnie pobranych przez skarżącego.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi naruszenie art. 69 i 85 Regulaminu Pracowniczego, art. 4 załącznika VII do Regulaminu Pracowniczego, a także zasad dobrej administracji, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz równego traktowania. Podnosi także naruszenie obowiązku staranności i oczywiste błędy w ocenie. W tym kontekście skarżący podnosi przede wszystkim, że w okresie referencyjnym pracował dla zagranicznej organizacji handlowej przedsiębiorstw metalurgicznych. Według skarżącego, organizacja ta winna być uznana za międzynarodową i tym samym okres, podczas którego w niej pracował nie powinien być brany pod uwagę. Skarżący podnosi także, że w każdym bądź razie podczas przeważającej części okresu referencyjnego nie przebywał w Brukseli stale, a jego aktywność gospodarcza koncentrowała się w tym okresie za granicą.

Skarga wniesiona dnia 11 sierpnia 2004 r. przez House of Donuts International przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-333/04)

(2004/C 300/84)

(Język postępowania: angielski)

Dnia 11 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) wniesiona przez House of Donuts International, George Town, Kajmany Wielkie (Brytyjskie Indie Zachodnie) reprezentowana przez N. Deckera, prawnika z adresem do doręczeń w Luksemburgu.

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Panrico S.A.

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- orzeczenie o uwzględnieniu złożonego przez skarżącą zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 474 486
- stwierdzenie nieważności decyzji czwartej Izby Odwoławczej OHMI z dnia 12 maja 2004 r. (sprawa R 1034/2001-4);
- obciążenie strony przeciwnej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Strona skarżąca
Wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem zgłoszenia:	Znak graficzny „House of donuts” dla towarów i usług z klas 30, 32 and 42 (np. pączki, muffiny, croissanty, wody mineralne gazowane i niegazowane, usługi z zakresu restauracji, kawiarni i cateringu) zgłoszenie nr 474 486
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia na które powołano się w sprzeciwie:	Panrico S.A.
Znak towarowy lub oznaczenie na które powołano się w sprzeciwie:	Hiszpański słowny i graficzny znak towarowy „DONUT” oraz „donuts” dla towarów i usług z klas 30, 32 and 42 (np. wszelkie rodzaje wyrobów cukierniczych, ciast, słodczy i cukierków, napojów i soków owocowych oraz usług z zakresu kawiarni, barów, restauracji, hoteli i kampingów)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nie uwzględnienie odwołania strony skarżącej
Podniesione zarzuty:	Konkurujące znaki towarowe nie są podobne. Sprzeciwiający się nie powinien mieć wyłącznego prawa do używania słów „donut” lub „donuts”.

Skarga wniesiona dnia 23 sierpnia 2004 r. przez Parfümerie Douglas GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa T-349/04)

(2004/C 300/85)

(Język, w którym sporządzono skargę: niemiecki)

Dnia 23 sierpnia 2004 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) przez Parfümerie Douglas GmbH z siedzibą w Hagen (Niemcy), reprezentowaną przez Christopa Schumanna, Rechtsanwalt. Stroną w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą był również Jürgen Heinz Douglas zamieszkały w Hamburgu (Niemcy).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- dopuszczenie niniejszej skargi wraz z załączonymi dokumentami, stwierdzenie, iż skarga skierowana przeciwko decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 24 maja 2004 r. w sprawie odwoławczej R 795/2002-4 została złożona prawidłowo i w terminie oraz stwierdzenie nieważności tej decyzji, odrzucenie sprzeciwu i obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	skarżąca
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „Douglas beauty spa” dla usług z klasy 39 (planowanie i organizowanie podróży; towarzyszenie podróżnym w czasie podróży; rezerwacja pokoi hotelowych i innych kwater) – zgłoszenie nr 1 459 197
Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie:	Jürgen Heinz Douglas
Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie:	Niemiecki znak towarowy „Douglas Touristik” dla usług z klasy 39 (planowanie i organizowanie podróży; wynajem pojazdów mechanicznych i łodzi).
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie zgłoszenia
Decyzja Izby Odwoławczej:	Odrzucenie odwołania skarżącej
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 42, 43, 74 i 79 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 w związku z zasadami 15, 16 i 18 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95.